

(Pac. 767. 771. Ran. 83) εἰς τὴν φαλακρότητα καὶ τὴν
 Ἀγάθωνος <ἀπό>λειψιν· Κρατῖνος δὲ τὴν Πυτίνην . . .
 ἐδίδαξεν.²

13. Ὅχι ἤκιστα δὲ <δει> προσέχειν καὶ φυλάττειν,
 ὅπως ἐκ τοῦ παρατυχόντος ἔσται τὸ σκῶμμα πρὸς τινὰς 5
 ἐρωτήσεις αὐτόθεν ἢ παιδιάς γινόμενον, ἀλλὰ μὴ πόρ-
 ρωθεν οἷον ἐκ παρασκευῆς ἐπεισόδιον. ὡς γὰρ ὀργὰς καὶ
 μάχας τὰς ἐκ τῶν συμποσίων πραότερον φέρουσιν, ἐὰν E
 δ' ἐπελθῶν τις ἔξωθεν λοιδορῆται καὶ ταράττη τοῦτον
 ἐχθρὸν ἠγοῦνται καὶ μισοῦσιν, οὕτως μέτεστι συγγνώμης 10
 σκώματι καὶ παρηυσίας, ἂν ἐκ τῶν παρόντων ἔχη τὴν
 γένεσιν ἀφελῶς καὶ ἀπλάστως φνόμενον, ἂν δ' ἦ μὴ πρὸς
 λόγον ἀλλ' ἔξωθεν, ἐπιβουλή καὶ ὕβρει προσέοικεν· οἷον
 τὸ Τιμαγένους (F H G III 319) πρὸς τὸν ἄνδρα τῆς
 ἐμετικῆς (Tr. adesp. 395) 15

ἑκακῶν γὰρ ἄρχεις τήνδε μοῦσαν εἰσάγων·

καὶ πρὸς Ἀθηνόδωρον τὸν φιλόσοφον, ἑ εἰ φυσικὴ ἢ πρὸς
 τὰ <ἐκγονα> φιλοστοργία.² ἢ γὰρ ἀκαιρία καὶ τὸ μὴ πρὸς
 λόγον ὕβριν ἐμφαίνει καὶ δυσμένειαν. οὗτοι μὲν οὖν κατὰ
 Πλάτωνα (Leg. 717 d. 935 a) κουφοτάτου πράγματος, λό- F
 γων, βαρυτάτην ζημίαν ἔτισαν· οἱ δὲ τὸν καιρὸν εἰδότες 21